

Hadí koruna

Jedna máma měla dceru. Každé ráno jí dávala k snídani misku mléka. K té dceři chodil vždycky had a jedli spolu. Když dojedli, šla dcera za mámou a řekla jí: „Maminko, dej mi ještě! Sísá mi to snedla.“ Máma nerozuměla, co je sísa, ale dala jí ještě. To dělala sedm let.

Pak řekl had dceři: „Pojď se mnou ke mně domů a řekni, že chceš korunu. Jenom korunu, nic jiného.“

Dcera a had šli k hadovi domů. Byl tam starý had. „Kdo to je?“ zeptal se. „To je ta holka, co mi dávala napít mléka. Něco by chtěla.“ „Co bys chtěla,“ zeptal se starý had. „Korunu,“ řekla holka.

„Nechceš něco jiného?“ Ale holka nechtěla nic jiného než korunu. A tak jí had dal korunu a ona odešla.

Když přišla domů, dala korunu do skříně a řekla si: „Kéž bych měla tu skříň vždycky plnou peněz!“. A hned byla skříň plná peněz.

Potom dala tu korunu mezi šaty a řekla si: „Kéž bych měla tu skříň plnou šatů!“ A hned měla skříň plnou šatů.

Potom dala korunu mezi obilí a řekla si: „Kéž bych měla hodně obilí!“ A hned měla hromadu obilí. Vzala obilí a s ním taky vzala omylem tu korunu a poslala to do mlýna. Nikdy už tu korunu neviděla.

Ve mlýně si jí mlynář taky nevšiml: upladla do vody a voda ji odnesla.